

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3091/2022
16.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Бранка Станића и Иване Рађеновић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Оператор дистрибутивног система ЕСП Дистрибуција ДОО Београд – Огранак Електродистрибуција Крагујевац, ког заступа пуномоћник Јованка Влајковић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., ког заступа пуномоћник Милош Стевовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, вредност предмета спора 179.049,85 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1140/21 од 27.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 16.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1140/21 од 27.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 1379/15 од 29.01.2019. године обавезан је тужени да тужиоцу плати по основу неовлашћеног коришћења електричне енергије износ од 179.049,85 динара са законском затезном каматом од 06.03.2015. године до коначне исплате. Тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 1140/21 од 27.05.2021. године одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда Основног суда у Крагујевцу.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију, по основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, због погрешне примене материјалног права, ради новог тумачења права.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или

новог тумачења права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије, сходно ставу 2. исте одредбе, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, Врховни касациони суд је утврдио да нису испуњени услови предвиђени одредбом члана 404. став 1. Закона парничном поступку.

Према разлозима побијане другостепене пресуде, на основу утврђене чињенице да је тужени неовлашћено користио електричну енергију и утврђене вредности утрошене електричне енергије њеним неовлашћеним коришћењем од стране вештака електроструке, тужиоцу је досуђен износ од 179.049,85 динара на име накнаде за неовлашћено коришћење електричне енергије. Тај износ представља разлику између утврђене вредности неовлашћено утрошене електричне енергије и износа имовинскоправног захтева који је тужиоцу досуђен у кривичном поступку вођеном против овде туженог, окончаног пресудом Основног суда у Крагујевцу К 1494/12 од 23.10.2014. године.

Разлози на којима је заснована примена материјалног права у побијаној другостепеној пресуди не упућују на потребу новог тумачења права о наведеном правном питању. Досуђивањем имовинскоправног захтева оштећеном у кривичном поступку не исцрпљује се његово право на потпуно обештећење у парничном поступку. Биће кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика подразумева прибављање противправне имовинске користи. Када се противправна имовинска корист прибавља неовлашћеним коришћењем електричне енергије, тада се сагласно одредби члана 42. Уредбе о условима испоруке снабдевања електричном енергијом вредност неовлашћеног коришћења електричне енергије обрачунава за период од годину дана од дана контроле. На тај начин се не мења биће кривичног дела јер кривично дело крађе постоји у сваком случају прибављања противправне имовинске користи, без обзира на њен износ, и нема сметње да се износ те имовинске користи утврди у парничном поступку.

Како не постоје ни други разлози које одредба члана 404. став 1. Закона парничном поступку захтева да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији, Врховни касациони суд одлучио је као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. Закона парничном поступку.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. Закона парничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија туженог недозвољена.

Одредбом члана 479. став 6. Закона парничном поступку прописано је да против одлуке другостепеног суда, донете у поступку о споровима мале вредности, није дозвољена ревизија. Споровима мале вредности, сходно одредби члана 468. став 1. Закона парничном поступку, сматрају се споровима у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Вредност предмета спора у предметном поступку износи 179.049,85 динара. Како је према вредности

предмета спора у питању спор мале вредности, то ревизија против другостепене одлуке донете у тој врсти спора није дозвољена.

У складу са изнетим, Врховни касациони суд одлучио је као у ставу другом изреке, на основу члана 413. Закона парничном поступку.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**